

«Els estrangers poden accedir a l'ensenyament militar de formació per adquirir la condició de militar professional de tropa i marineria de caràcter temporal en la forma que estableix l'article 68 bis d'aquesta Llei.»

3. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«El que disposa el paràgraf precedent s'entén sense perjudici del que estableix l'article 68 bis en relació amb l'accés d'estrangers a la condició de militar professional de tropa i marineria.»

4. S'afegeix un article 68 bis a la Llei 17/1999, del tenor següent:

«Article 68 bis. *Accés d'estrangers a militar professional de tropa i marineria.*

1. Els estrangers que siguin nacionals dels països que es determinin per reglament entre aquells que mantenen amb Espanya especials i tradicionals vincles històrics, culturals i lingüístics, poden accedir a la condició de militar professional de tropa i marineria en els termes dels apartats següents d'aquest article, i sense perjudici del que determina el paràgraf segon de l'article 68 de la Llei, sempre que, per la legislació del seu país d'origen o per tot el que es pugui establir en convenis internacionals, no perdin la seva nacionalitat en entrar al servei de les Forces Armades espanyoles ni hi tinguin prohibit l'allistament militar.

2. La relació jurídicopública de caràcter especial que s'estableix amb la signatura del compromís es regeix exclusivament per aquesta Llei i les normes reglamentàries que la despleguin.

La relació de serveis professionals amb les Forces Armades s'estableix mitjançant la signatura d'un compromís únic que té una durada, a comptar del nomenament com a alumne del centre docent militar de formació corresponent, de tres anys i, des de la data de la signatura, produeix els efectes pertinents als efectes de residència i permís de treball.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els que en acabar aquest compromís hagin adquirit la nacionalitat espanyola i vulguin continuar prestant serveis com a militar professional de tropa i marineria a les Forces Armades, poden establir nous compromisos d'acord amb el que estableix l'article 95 d'aquesta Llei.

3. Per a l'ingrés d'estrangers als centres docents militars de formació s'exigeixen, a més dels establerts a l'apartat 2 de l'article 63, llevat del referit a la nacionalitat espanyola, els requisits següents:

- a) Tenir la residència legal a Espanya;
- b) No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya hagi signat un conveni en aquest sentit;
- c) Tenir la majoria d'edat d'acord amb el que disposi la seva llei nacional; i
- d) No tenir antecedents penals a Espanya o als seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol.

4. S'ha de determinar per reglament la quota de places que s'ofereixen per a l'accés d'estrangers, amb indicació de les especialitats, unitat o unitats i, si s'escau, percentatge de vacants en aquestes últimes.

Així mateix, s'han de determinar per reglament les especificitats de l'ensenyament militar de for-

mació dels estrangers per accedir a la condició de militars professionals de tropa i marineria de caràcter temporal, que en tot cas ha de tenir, com una de les seves finalitats, la de proporcionar-los una instrucció adequada sobre els principis i els valors constitucionals i les institucions, així com en els coneixements bàsics històrics i culturals d'Espanya.

5. En cas de resolució o acabament del compromís, si encara no han adquirit la nacionalitat espanyola, queden sotmesos al règim general de drets i obligacions aplicable als estrangers i no els és aplicable el que disposa l'article 169 d'aquesta Llei.

6. Als que hagin sol·licitat l'adquisició de la nacionalitat espanyola se'ls pot prorrogar, si s'escau i en els termes que s'estableixin per reglament, el compromís que tinguin signat fins que acabi el procediment instruit amb aquesta finalitat.»

5. S'afegeix un paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«f) En el cas d'estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les que permeten accedir a la condició de militars professionals de tropa i marineria.»

6. S'afegeix un paràgraf m) a l'apartat 3 de l'article 148 de la Llei 17/1999, del tenor següent:

«m) En el cas de militars professionals de tropa i marineria estrangers, perdre la nacionalitat d'origen sense adquirir l'espanyola o qualsevol altra de les esmentades a l'article 68.bis d'aquesta Llei que permeten accedir a aquella condició.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13356 *LLEI 33/2002, de 5 de juliol, de modificació de l'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març. («BOE» 161, de 6-7-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 28 de l'Estatut dels treballadors consagra el principi d'«igualtat de remuneració per raó de sexe». Tanmateix, el seu abast es revela limitat al concepte tecnicojurídic de salari, tant en la modalitat de salari base com de complementos salarials, i deixa fora del seu àmbit d'aplicació altres percepcions econòmiques que el treballador pugui rebre en ocasió del seu contracte de treball.

D'altra banda, el dret comunitari, tant originari com derivat, consagra el denominat «Principi d'igualtat de

retribució». Així succeeix a l'article 141 (antic article 119) del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i a la Directiva 75/117/CEE, de 10 de febrer. Ambdós textos ofereixen un àmbit d'aplicació material més ampli que el que suggereix el nostre Estatut dels treballadors, interpretat en la seva literalitat. Així, les fonts europees garanteixen expressament que la satisfacció per part de l'empresari de qualssevol percepcions econòmiques, amb independència de la seva naturalesa salarial o extrasalarial, ha de respondre al principi d'igualtat entre treballadors i treballadores.

Per tant, sembla obligat transposar adequadament el dret comunitari i modificar l'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, de manera que, substituint el principi d'igualtat salarial vigent fins avui, s'incorpori expressament el «principi d'igualtat retributiva».

Article únic.

L'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Igualtat de remuneració per raó de sexe.*

L'empresari està obligat a pagar per la prestació d'una feina del mateix valor la mateixa retribució, satisfeta directament o indirectament, i sigui quina sigui la seva naturalesa, salarial o extrasalarial, i no es pot produir cap discriminació per raó de sexe en cap dels elements o condicions d'aquella.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

13450 REIAL DECRET 596/2002, de 28 de juny, pel qual es regulen els requisits que s'han de complir per a la projecció, construcció, posada en servei i explotació de les instal·lacions de transport de persones per cable. («BOE» 163, de 9-7-2002.)

El Parlament Europeu i el Consell van aprovar, amb data 20 de març de 2000, la Directiva 2000/9/CE, relativa a les instal·lacions de transport de persones per cable, la qual determina els requisits essencials de seguretat i higiene de les persones, de protecció del medi ambient i dels consumidors, que s'exigeixen a les instal·lacions esmentades referents a la seva concepció, projecte, construcció, muntatge, posada en servei i explotació, i els aplicables als seus subsistemes i als constituents de seguretat.

Per tal de donar compliment a les obligacions derivades del que disposa aquesta Directiva, és necessari dictar les disposicions nacionals que donin compliment a les previsions contingudes en la Directiva, i establir els requisits necessaris d'aquestes instal·lacions, distingint els que es refereixen als denominats constituents

de seguretat i els relatius als subsistemes, els procediments de declaració i avaluació de la conformitat, així com les autoritats competents en aquestes matèries.

Aquest Reial decret, que es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució, té per objecte, en conseqüència, incorporar a l'ordenament intern l'esmentada Directiva 2000/9/CE, en desplegament de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Foment i de Ciència i Tecnologia, després del tràmit de consulta a les comunitats autònomes, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 28 de juny de 2002,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte establir les condicions exigibles en matèria de seguretat de les instal·lacions de transport de persones per cable en relació amb la seva projecció, construcció, posada en servei i explotació, així com definir els requisits essencials de seguretat i higiene de les persones, protecció del medi ambient i protecció dels consumidors aplicables a les esmentades instal·lacions, als subsistemes i als seus constituents de seguretat.

2. Aquestes condicions comprenen les disposicions d'harmonització necessàries i suficients per assegurar i garantir el respecte dels requisits essencials a què es refereix l'annex II.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

a) «Instal·lació»: el sistema implantat en el seu emplaçament, compost per la infraestructura i pels subsistemes esmentats a l'annex I; s'entén per infraestructura la projectada especialment per a cada instal·lació concreta i construïda sobre el terreny, el traçat de la línia, les dades del sistema, els suports de línia i les estacions que són necessaris per a la construcció i el funcionament de la instal·lació, inclosa la fonamentació.

b) «Constituent de seguretat»: tot component elemental, grup de components, subconjunt o conjunt complet de material i tot dispositiu, incorporat a la instal·lació per garantir la seguretat i identificat per l'anàlisi de seguretat i la fallada o defecte del qual comporti un risc per a la seguretat o la salut de les persones, siguin usuaris, personal de l'explotació o tercers.

c) «Propietari de la instal·lació»: tota persona física o jurídica per compte de la qual es construeix una instal·lació.

d) «Requisits tècnics d'explotació»: el conjunt de disposicions i mesures tècniques que incideixen en la concepció i realització i que són necessàries per a un funcionament totalment segur.

e) «Requisits tècnics de manteniment»: el conjunt de disposicions i mesures tècniques que incideixen en la concepció i realització i que són necessàries per al manteniment destinat a garantir un funcionament totalment segur.

f) «Especificació europea»: una especificació tècnica comuna, una homologació tècnica europea o una norma nacional que incorpori una norma europea.